

ЛАДИСЛАЙ НАГЫ
МЕСТЬЯЗ СО
ЗАІСЮЯО

LADISLAI NAGY
DE PERETSEN,
NOBILIS HUNG. MAGNO-VARADINENSIS,
COMITATUS ARADINENSIS
IURATI ADSESSORIS,
ET
DUCALIS MINERALOGICAE SOCIETATIS
IENENSIS SODALIS
ORODIAS.

LIBER PRIMUS.

MAGNO-VARADINI,
Typis, et Sumtibus Antonii Gottlieb
Maramuresiensis. 1804.

CORONIS
PARTIS SECUNDÆ
ORODIADIS.

ELEGIA XXV.

Nobilis Transilvani, GEORGII SINKAI de Eadem, AA. LL. Philos. et SS. Theol. Doctoris Romani, in Magno Transilvaniae Principatu Scholarum Vernaculararum Valachico-Catholicarum Emeriti Directoris, data ad Auctorem ORODIADIS, Magno-Vardinio ipso Festo die S. Michaelis Archangelii A. 1803. ex Episcopali Darabanthiano Tusculano.

Nomine non solo, (ut quidam,) sed, Magne Poeti
Vir Latia, et Patria! Vir deamatē mihi!
Quis sum, qui, exemplo multorum, facta Bonorum
Canto Elegiaco Carmine, forte rogas?
Inque his Te quoque quod iubeam salvere Poetam
Percelebrem ignotus, Res Tibi nonne nova?
Ille ego sum, cūius generavit *Sin̄ka*⁽¹⁾ Parentes:
Exornat quorum Cera vetusta Lares.
Nutriit in Studiis primum me Musa *Szabédi*,⁽²⁾
Sámsondina dein Patria cara mihi. ⁽³⁾
Nutriit *Agropolis*⁽⁴⁾ gemina me postea melle,
Claudiaci⁽⁵⁾ unde peto docta Lycoea fori.

Hic ego deliciis Phoebi confuescere primum
Coepi, et Parnassi scandere laeta iuga.
Biffricum (6) hinc migrans Ciceronis in arte
diserta
Ingenium placuit percoluisse mihi.
Inde *Balasfalvam* (7) docturus tendo inventam
Annun, quo lapsus, *Roma* videnda fuit:
Transegii *Romae* lustrum, quo tempore dignus
Lauro quum fuerim, *Laurca* binâ data est. (8)
In Studiis (fateor gratus,) me *Roma* iuvabat:
Omnis enim patuit *Bibliotheca* mibi. (9)
Dum patuit, multis e Libris multa notavi: (10)
Cuius erat **STEPHANUS BORGIA!** causa
rei. (11)
Cum Doctis solitus consummtere tempora semper,
Quos adstare mihi is, iussit et esse duces.
Urbe redux annum iubor remanere *Viennae*,
Natalis Socio regna petente Soli. (12)
Ille *Methodum* (13) didici, Canones, et Iura
(14) per annum,
Et sum scrutatus plurima Scripta manu.
Hic maudata typis legi noctuque, dunque,
Historiam ut Dacieam condere rite queam.
Cornides (15) exacuit stimulis, *Benkó* (16)
atque *Garampi*; (17)
Fautoremque egit quisque patrocinio.

Adstitit his cunctis mihi plus **DARABANTHIUS**
(18) unus,
Romanam mittendi maxima Cura mei.
In Patriam redi ci pariter non defuit unquam:
Nunc etiam egressum protegit, atque fovet.
Cui Deus idcirco, precor, addat Nestoris annos,
Maxima et in coelis Praemia sero ferat. —
Ad Patriam rediens, referam nunc, quae bene feci
Pro cultu Gentis, proque decore meae.
Principia edideram: (19) vulgaram Gramma-
ta: (20) quin et
Alphabeta duo, qualia *Norma* (21) tenet.
Doctrinam Christi (22) deduxi fusiis, unquam
Quam fuerit Valachis traditus iste Liber.
Deerat *Ars* patriis *Numerandi* (23) recta Pa-
lestris:
Hand etiam studui progenerare novam.
Ter peragranda fuit mihi *Transilvania* tota
IOSEPHI iussu Regis Apostolici.
Ter peragratus eam, pro Linguae, et Gentis
honore,
In Valachis statui Commoda multa Scholis.
Quas modo non augere, ast una reddere firmas
Per bis sex hiemes maxima Cura fuit. (23)
His exantlatis, consecratisque Saluti
Comuni, cogor pessima quaeque pati.
Quid? quod et a Studiis cogor secedere nostris,
Et colere ingenio rura aliena meo. (24)

Namque, dolor! terris erepto Rege IOSEPHO,
 Qui, pol! perpetuo vivere dignus erat.
 Primum Theutonicae mandant primordia Linguae
 Ne doceam; audacter dura minando mihi.
 Tum fietas Causas, — et quā me perdere possint,
 Quaerunt! — propitiū sed vetuere Poli.
 His, aliisque malis vexatus, Munere gesto
 Insonis exutus, praesidioque carent,
 Historiam quandam cōptam exarare resumo, (23)
 Quā nequii ob fatum continuare prius.
 Hungariaēque mihi cum Spes magna esset in oris
 Volvendi Libros, Scriptaque prisca Manu,
 Musarum Studiis florentem commigro Vardam,
 Fautores plures quae foyet alma mihi.
 Hic ego dum veteres pro more saluto Patronos,
 Praesulis IGNATI (24) devenerorque Lares.
 Devenerorque hospes Canonis de nomine dicti (25).
 Concilii Graeci limina amica mihi:
 Accedo plures demum, quos contigit olim
 Novisse in Populo, ac Nobilitate mihi.
 Hic etenim crebri florent, non Stemmate solum:
 Ait etiam illustres Pallade utraque Viri.
 Praecipuos inter primus mihi adiut Amicos,
 TERTINA, Regalis Gloria rara Scholac!
 Quem mihi falsa tulit moerenti Fama supremum
 Ante duos annos oppetiisse diem:
 Ecce! hunc Incolumem complector; maxima lacto
 Gaudia propterea Corde movente meo.

Scilicet Ille! Tuo dignus quoque TERTINA
 plectro
 Nuper Apollineo, magne Poeta, coli;
 Est cui dicta Salus a nostrae plurima Terrae
 Luminibus doctis, ore relata meo.
 Et cuius merito trans Silvas Patria fusa,
 In magno aestimio nobile Nomen habet.
 Scire cupis nostri metam Sermonis, et orsum?
 Plurima de Rebus dicta fuere novis.
 Sermo fuit Studiis de Bellis, atque Magistris,
 Quantum haec, atque illos extra Regna colant.
 Quam Bavarus Doctis, et Ruffus pingue Minerval
 Attribuat Sortis cum meliore Statu.
 Et quam magna Borussus agat cum Consule
 Primo
 Gallorum; vigeat Cultus ut Aonidum.
 Nostra simul dubii nova Fata expendimus, aevo
 Hoc queis tam recte colta Inuenta fuit. —
 Sed mox ad Vatum Versus, et Scripta reversis,
 Tu fueras nobis maxima Materies.
 Ille mihi, ut vidit, modulamina Vestra probari,
 Edita plura deo Carmina Vestra dedit.
 Legi Elegos hilaris, queis VÁLYI, PRAYque
 canuntur:
 Et quibus ornatur Csanadiense Pedum.
 Legi etiam Lessum, quo flesti funera magni
 GVADÁNYI Herois, Vatis et egregii.

Nec potui nostrae moderari, crede, Camoenas,
 Quin recolat Nomen religiosa Tuum.
 Seque Tibi notam reddat Pietate calenti,
 Ingenium gestit qua celebrare Tuum.
 Quumque peregrinus caream charta, calamoque,
 Haec mihi mox offert TERTINA, nosfer Amor!
 Cuins Amicitia docta uti ut Gloria magna
 Est mihi: sic Vobis est specialis Honor.
 Quotidie urbanos Illius viso Penates,
 Excipio dulci semper et alloquio.
 Doctior et redeo semper satiatus opima
 Doctrina, ex huius quae fuit ore Viri.
 Quaeque mihi tanto potior, quod Pectora prodat
 Lacte, et Ryphaca candidiora nive.
 Atque ubi detexi me Gentis texere nostrae
 A multis annis latius Historiam,
 Suppetiasque simul petii, pretiosa Supellex
 Librorum illius quas mihi ferre potest. (26)
 Continuo facilis, promitusque Volumina rara
 Nondum visa mihi plurima nota facit.
 Iconibus, Nummis, Libris, Scriptisque locuples,
 Queis decorata nitet Bibliotheca sua.
 Obstupui fugientia tot Monumenta vetustis
 De Patriae Rebus conglomerasse Viram.
 Omnia quae pretii sunt cari, ingentis et usus
 (Cognita si siant) pluribus illa forent.
 Usibus illa meis doctus Possessor, et Ipse
 Altera viva vovet Bibliotheca labens.

XXX

Quin crebro propria dignatur me quoque Mensa,
 Consiliisque bonis me relevare studet.
 Est haec immerito Cultori gratia facta,
 Gratibus immensis deveneranda mihi.
 Non minus illa etiam pérgrata mente colenda,
 Reddiderit notum quod Tibi me, mihi Te!
 Atque ideo Lux haec Illius Nominis alma,
 Phoebea fulgens splendidiore coma,
 Lactitiis amplis cunctorum culta Bonorum,
 Est etiam nostra concelebranda Cheli.
 O felix Fatum! tantum quod munere Divum
 Detinuit nobis, Hungariaeque Decus.
Lembergæ fuerat si digna Zamoscia Voto, (27)
 Perpoliat pulchris TERTINA quam Studiis:
 Digna quoque est Nutrix dulcissima, *Vardia*
Magna,
 Pierii Coetus, talis honore Viri.
 Quae Tibi quod Mater sit, multum gratulor illi,
 Magnae Matris Honor, Magne Poeta, Tuæ!
 PANNONIOS IANOS non omnes abstulit Aetas
 Una: imo plures nostra remota dedit.
 TERTINA quos inter cum NAGYIDE vertice
 summo

Castallii errabit tempus in omne Iugum.
 Atque utinam! plures Concordia duceret illuc,
 Pectoris expulsa sedibus Invidia.

Nec tantus Fastus, Contemtus, et atra Simultas
 Multorum premeret bilem, animumque trucem.
 Quid valet excultum Studiis dici! Indole vero
 Vulpibus esse parem, Tigridibusque feris?
 In Cultu doctis docti sint: mox quoque Civis
 Pluris eos faciet, Nobilitasque potens. —
 Sed mage, quid voveam, petis? en! mea ma-
 xima Vota

Audi; illi coram iam recitata Viro:
De Cultu Hungaricac, Meritissime TERTINA,
Pubis!

Archique Vardenfis Curio Gymnasi.
 Olim qui pepulit de summis Daemonas Astris,
 Protegathic semper Teque, Tuamque Domum.
 Sim Tuus: esto meus: servet cum NAGYI-
 DE nostro

Te Deus; et tribuat cuncta cupita Tibi.
Vivat ALEXANDER Gnatus cum Matre!
 Parenti

Par animo, ac ideo dignus ut altae Petat.
 Tu quoque, Nominis alma Dies, per tempora
 tonga

Incolumi redeas semper amoena Viro.
Vivant! Hungariamque diu ornent TERTI-
NA, NAGYque
Carminibus, Meritis, Gloria; Honore suo!

(1) In Fogarasensi Transilvaniae Districtu duo exsistunt Pagi, quorum alter *O Sinka*, seu *Vetus Sinka*, alter *Uj-Sinka*, seu *Nova Sinka* appellatur. Ego ex priore duco meam originem, cuius pars posterior olim aviticum Bonum erat Familiae nostrae. Posterior vero in proprio nostro Praedio conditus erat, uti hoc eoram II. Statibus, et Ordinibus Transilvanis abunde probavi anno 1792. Me pueri uteque *Primus Valachiae Legionis limitanae* Militiae iuribus adscriptus est una cum aliis nolis, multorumque aliorum Possessionibus. Natus autem sum filio vetere die 28. Februarii, Anno 1754.

(2) Szabó, est frequens Sedit Siculicalis Maros Pagus, a meris *Unitariis* inhabitatus. Huc primum a Parentibus missus fueram ad condiscendam Lingua Hungaricam; sed quia locus mihi non arridebat, non diu eiatem frequentavi Scholam.

(3) In eadem Sede situs est cum late patente Agro suo valissimus Pagus *Samsond*, cultus Siculis iuxta, ac Valachis. Hie residens Pater meus non aviticam, sed pignoratitiam duntaxat quandam Portionem Nobilitarem possedit, sub cuius vigilancia et sollicitudine paterna paule diutius Lendum Litterarium adiui.

(4) Agropolis, seu Maros-Vásárhelyinum dictae Sedis Urbs Regia, et Libera, arce non ignobili ornata. Praebet ea sedem Tabulae Regiae Iudicariae Transilvanicae, Regio Romano-Catholico Gymnasio, et Illustri Reformatorum Collegio. Habet Iho in gremio Minoritas, et Franciscanos. Commendat le praeterea vehementer Erudita Hungarica Societas, cuius perpetuus Secretarius est celebris ille, aucti nominis Polyhistor, D. G. ORGIIUS ARANKA de Zágon; et locupletissima praeterea Bibliotheca Publica, ab Excell. Dom. Cancellario, SAMUELE S. R. I. Comite TELEKI de Szék liberaliter erecta, donataque. In hac Urbe apud Reformatos prima Elementa Lingua-

rum Latinæ, et Hungaricae non sine notabili progressu solidius excolare coepi, operam ad meam culturam plurimum tunc conferente, Viro doctissimo, Professore ALEXANDRO KOVÁCSNAI, qui quantus Humanista fuerit, serae etiam Posterioritati nouo dabunt oblivioni Eius *Carmina Exequalia*, et *Paucula quaedam alius Argumenti*. *Trajecti Batavorum A. 1782.* typis expressa.

(5) *Agropoli*, auctore germano natu maiore Fratre, Iouanne Sinkai, (qui qua Centurio incl. Secundae Legionis Valachicæ limitanæ in Lorch ad Rhenum A. 1795, heroice vitam cum morte commutavit,) translatus sui *Claudiopolim*, Urbem Regiam, Liberam, tamque Transilvaniae Metropolim ad Patres Societatis Iesu, a quibus in Seminarium S. Iosephi receptus, omnibus viribus contendit, ne mihi, per quadriennium beneficio Alumnoatus fruenti, in Scholis Grammaticis, et Poetica Classe, quisquam frequentium aemulorum Primatus palam praeciperet, quod plures superfites adhuc coætanei condiscipuli hodiecum testari pollut.

(6) Iude propter studium Linguae Germanicæ voluntate parentum transi *Bistricum*, Urbem Regiam, Liberamque Saxonum, ubi in Gymnasio Scholarum Piarum Rheticam absolvi.

(7) *Balasfalva*, Sedes Episcoporum Fogarasiensium, ad utriusque *Cicelli amnis* (*Nagy, et Kis Kakalid*) confluxum condita, et respectu Comitatus Albenensis Inferioris, ad quem pertinet, antequam *Cicelli* confluenter, sola est Iurisdictioni predicti Comitatus trans maiorem *Cicelum* obnoxia. Hie vetus S. Blasii Vicus, hodie bifarium dividitur, in Pagum nempe, et contiguum Oppidum. Pagus Operas ruficas, Oppidum censum praefat perpetuo terrestri hero loci Episcopo Graeco-Catholico. Pagus est antiquissima, et obscurissima originis. Oppidum regnante CAROLO VI. Augusto conditoccepit, qui primus permutavit Dominium Balas-

falvense cum III. ac RR. D. *Innocentio Klein, L. Baron de Szadd*, Episcopo Fogaraliensi pro Atzo Szambatfalva, et Szanos Ujvar. Duo praeci-pua sunt Balasfalvae aedificia, memoratu digna, Castellum utpote Episcopale, et Monasterium Patrum Baftitarum ad SS. Trinitatem. Illud ad pagum, hoc ad oppidum spectat. In Monasterio sunt Scholæ publicæ, in quod ego receptus, anno actatis meæ vicefimo Rheticam, et Poësim docere conselsum iussus sum. Tam subito præ certe Religiōsū Coalumnis et Scanno ad Cathedram gravissimo Superiorum iudicio sublimatus!

(8) Dato unius anni specimine in tradenda Rheticæ, corundem venerabilium Superiorum meorum unanimi suffragio, et decreto Romam mittendus decernor pro *Philosophia* biennio, *Theologia* vero trienoia in *Collegio de Propaganda*, qua fundatus Alumnus, audienda, condiscendaque. Ibi, per quinquevium Studiis locus deditus, pro Coronide laborum meorum utriusque praedictæ Facultatis Gradum suscepi, uti in Pargamena exaratum authenticum *Diploma* testatur, quod sequentis est tenoris:

JOSEPH MARIA TITULI S.
ALEXII S. R. E. PRESBITER CARD. CA-
STELLIUS, S. CONGR. DE PROP.
FIDE PRAEFECTUS.

Omnibus, et Singulis praesentes Nostras
Litteras inspecturis, visuris, atque
lecturis Salutem in Domino.

Sacrosancta Romana Ecclesia, quam Bea-
tissimi Petrus Apostolorum Princeps, et Paulus
Doctor Gentium suo sanguine fundarunt, ac
sacris Institutis largiente Christo Domino edo-

cuerunt, ab ipsis initis Fidei Christianae susceptae viros in gremio suo educitos, moribus, ac doctrinis imbutos, ac demum in Divina Sapientia proiectos ad disseminandum Verbum Dei in diversas Orbis partes mittere consuevit. Quod quidem et Evangelica voce: Pasce Agnos meos, pasce Oves meas &c. et exemplo S. Petri edocti Summi Pontifices per tot saecula disponente Domino salubriter, et pro Pastorali suo munere egregie praefiserunt, ut Infideles ad Fidem Orthodoxam invitarent, et populos ab eadem aberrantes ad gregem Christi Domini reducerent. Hac ergo meditatione permotus fel: record: URBANUS VIII. cuius memoria sit in benedictione, Collegium Adolescentum ex variis Nationibus ad Fidem per universum terrarum, Orbem propagandam erexit: quod URBANUM a suo nomine appellavit, cuius Moderatoribus Authoritate Apostolica tribuit facultatem (prout in Litteris Erectionis, Institutionis, et Fundationis dicti Collegii per Eam editis sub Dat: Romae apud S. Mariam Maiorem Kal: Aug: Anno Incarn: Dom: MDCCLXXVII Pontificatus sui Anno IV. plenus centinetur,) illos, quos per debitum tempus in dicto Collegio studuisse, ac Scientia, et moribus idoneos reperissent, ad Bacca Laureatus, Licentiaturae Doctoratus, et Magisterii Gradus, servata forma Concilii Viennensis iuxta Universitatis Studiorum Almae Urbis consuetudinem, seu alias promovendi, ac solita ipsorum Graduum Insignia conferendi. Quandoque sic promoti omnibus, et singulis Gratias,

Favoribus, Praerogatiovis, et Indultis, quibus alii in praedictae Almae Urbis, seu alius Universitatibus, et alibi iuxta illius, et aliarum Universitatum huiusmodi Constitutiones ad Gradus praedictos promovendi de Iure, vel Consuetudine quomodo libet potinntur, fruuntur, et gaudent, uti, potiri, et gaudere possunt. Eandem vero Facultatem praedictie Collegii Moderatoribus, ut supra concessam, fel: rec: CLEMENTIS XIV. non solum benigne confirmavit, sed etiam extendit in peculiari Audientia habita per R. P. D. STEPHANUM BORGIA S. Congr: a Secretis sub die XV. Martii Anno Dom: MDCCCLXXVI. Quamobrem quam Dilectus Nobis in Christo Dnus, GEORGIUS SINKAI de eadem, Nobilis Transylvanus, Ord: S. Basili M. Religiosus Frōcessus, eiusdem Collegii Alumnus per integrum cursum Philosophiae, ac Theologiae tam Dogmaticae, quam Scholasticae assiduis vigiliis sedulam operam in Scholis Collegii URBANI impenderit, vitae, ac morum probitate, Christiana pietate, eruditione, ac doctrinis praeditus, idoneus repertus fuerit, volentes iuxta praedictarum Literarum tenorem voluntatem tam URBANI VIII. quam CLEMENTIS XVI. Rom: Pontificum executioni mandare, assignavimus Eisdem Conclusiones ex Utraque Facultate: Quas hodie publice in praesentia R. P. D. STEPHANI BORGIA S. Congr: a Secretis, et Celeberrimorum Theologiae, ac Philosophiae Professorum, et aliorum Celeberrimorum Virorum, ita doce, eleganter, ac copiose defendit declarando, e.

ruendo, omnes Conclusiones ex assignatis, ac comprobando, distinguendo, pro et contra arguendo, dubitationes proponendo, illasque dissolvendo, argumentisque primo Dni IOAN: CAROLI BONOMI Theologiae Polemicae Lectoris; deinde P. Fr. THOMAE MARIAE CERBONI in dicto Collegio Theologiae Scholasticae Lectoris; atque P. Dni AURELII LEONI Philosophiae Lectoris, aliorumque acute, ac Magistrali more respondendo, ut ab omnibus Utriusque Facultatis Doctoribus idoneus habitus, et aestimatus fuerit, qui unanimi consensu, concorditer, pari voto, viva voce, vivisque Suffragiis, ac nomine penitus penitusque discrepante Philosophiae, ac S. Theologiae Laurea Doctoratus dignus approbaretur. Quapropter R. P. D. STEPHANUS BORGIA S. Congr: a Secretis habita prius de dicto D. GEORG: GABRIELE SINKAI Fide Catholica, et Religione emissa per Eam in manibus eiusd. R. P. D. STEPHANI BORGIA ibid. publicae Fidei professione iuxta formam traditam a fel: PIO PAPA IV. ac iure iurando tactis corporaliter, et osculatis S. Dei Evangelii, desuper praefrito, consideratis moribus, scientia, ac virtutibus, quibus eundem D. G. GABRIELEM SINKAI Alfissimus inlustravit per Auctoritatem Apostolicam memoratum D. G. GABRIELEM SINKAI uti benemeritum, dignum, sufficientem, et idoneum in Philosophia, et S. Theologia Doctorem, ac Magistrum creavit, fecit, selenimenter pronuntiavit, et ordinavit ita, ut in futurum omnibus, et singulis Indultis, Exemptiisque, et Privile-

giis, Favoribus, Praeeminentiis, Dignitatibus, et Honoribus, quibus alii sic promoti tam in Urbe, quam in totius Orbis Universitatibus Utriusque Facultatis Magistri, et Doctores de Iure, ac consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, et gaudent, uti, potiri, et gaudere possit, et debeat. Dans praeterea, et concedens Ei Licentiam, ac liberam Facultatem, et Authoritatem Legendi, Docendi, Glossandi, Interpretandi, ac Magistralem Cathedram ascendendi, similiter alios omnes, et singulos Actus Magistrales publice, et privatum exercendi prout Sibi placuerit, et videbitur. Atque ad absolutionem gestorum huiusmodi solita Doctoratus Insignia eidem D. GEORGIO GABRIELI SINKAI contulit, et Annulum eius dedito Anulari, et Biretum capiti pro Corona impo-
suit, Libros clausos, et apertos mox in manibus tradidit, ac Ipsum denique induxit in Cathedram Magistralem, et conlocavit, ut intel-
ligeret. Se inter Utriusque Facultatis Docto-
res admissum, et receptum fuisse: prout ad Osculum fraternalum a singulis Magistris, ac Doctoribus ibidem praesentibus admissus, at-
que receptus fuit ad Laudem, et Gloriam, O-
mnipotentis Dei, et Salvatoris Nostri Iesu
Christi. Amen. In quorum fidem, et tes-
timonium praemissorum Praesentes fieri, et
Nostra manu subscriptas Sigilli Nostri, quo in
talibus utimur, insimus ad pensatione muniri.
Datum Romae in Collegio Urbano de Propa-
ganda Fide. Die XXVIII. Mensis Ianuarii

Anno a Nativitate Domini Nostri Iesu Christi
mcccclxxix. Pontificatus Sanctissimi Domini
Nostri PII Divina Providentia VI. Anno IV.

Joseph. Maria Card. Castelli
Præfector m. p.

S. Borgia
Secret. m. p.

Sigillum est pendens e duplice zona rubro-viridi se-
ricea, insusum, impressumque Capsae maiori ac-
neae, referens Christum Dominum, post Resur-
rectionem cum erecto Vexillo Rantem, et Apollolos
duodecim iubentem ubique Evangelium praedica-
re, cum hac, peripheriam internam ambiente sen-
tentia: EVNTES. IN. VNIVERSVM. MVND.
PRAED. EVANGEL. OMN. CREAT.

(9) Et quidem 1.) Bibliotheca Vaticana. 2.) Biblio-
theca vulgo: *Sopra la Minerva*. 3.) Bibliotheca
ad Aracelli. 4.) Bibliotheca Benodictina. 5.) Bi-
bliotheca Collegii de Propaganda, cuius sat lon-
go tempore fuit Custos.

(10) Enotavi autem præprimis ea ex MSS. Codicibus,
quæ ad adaptandam *Historiam Daco-Ro-
manam*, sive *Valachicam* faciunt, cœiis tunc fun-
damenta a me iacta sunt solidissima;

(11) Eminentissimus Princeps, et S. R. E. Cardina-
lis STEPHANUS BORGIA, id temporis, quo
Rome studi, erat a Secretis S. Congregationis
de Propaganda, meque tanta benignitate comple-
cti dignatus est, ut nèdum facultatem mihi a be-
atae memoriae SSmo PIO VI. Summo Pontifice
impetraverit omnes Libros legendi, omnesque Bi-
bliothecas perlustrandi, et consulendi: sed etiam
proprio aere eruditum quedam Presbiterum con-
duxerit, qui me hospitem, et peregrinum omni,
quo animus ferebat, tempore per Bibliothecas
Romanas publicas, perque Eruditorum Societates
circumducere, indigitaret, et domum reduceret.

Quid? quod ipsem etiam saepius exquiverit,
et præbuerit legendos, mihi ante ignotos, Scri-
ptores tales vari idiomatis, qui de Valachis quid-
quam memorias prodiderunt. Adhibuit me quo-
que saepius hospitali Mensæ suæ, quæ cum do-
mesticis, tum exteris etiam Eruditis referta erat,
et ex horum doctissimis sermocinationibus, ac
disputationibus nimiope in Historia, aliisque
Scientiis profeci. Facultas legendi Libros prohi-
bitos, sequentis tenoris Scripto fuit mihi adtributa.

Ex Audientia SSmi Dni Nri PII PP. VI
habita die 20. Februarii 1780.

SSimus me infrascripto, Sacrae Congrega-
tionis de Propaganda Fide Secretario referente,
benigne concessit GEORGIO GABRIELI SIN-
KAL Ordinis S. Basilii M. facultatem retinen-
di omnes, et quoscunque damnatorum Aucto-
rum, etiam Haereticorum, prohibitos Libros,
quos secreto, et sub clave teneat, ne ad ali-
orum manus deveniant; idque indulxit, quod
ipse Orator vixerit. Datum Romæ ex aedibus
eiusdem Sacrae Congregationis die, et anno
quibus supra

(LS)

Stephanus Borgia
Sect. m. p.

(12) Roma redux Viennas in Austria iussus sum sub-
littere, et ingredi Generale Graeco Catholicum ad
S. Barbaram Seminarium, altero socio inde pau-
lo post Balasfalvam revocato; remanente tamen
ibidem adhuc A. R. ac Cl. D. SAMUEL KLEIN
de Szad, mihi coniunctissimo populari. — Doleo,
mirorque vehementer, tam omnibus Scientiis, et
litteris abundantier ornatum, et singularibus editis
operibus conspicuum Virum, ab iis domiciliis

Scriptoribus, qui Hungariae, et Transilvanise Historiam Litterariam ex professo scripsere, Biographiasque Patriae Eruditorum vulgavere, alto silex hactenus praeteritum esse; quasi vero iam Graeco-Catholici homines ne sapere quidem possent, aut vellet; ac in censum litteratorum hominum in Patria venire nequirent! quos inter tam frequentes sunt, qui Litteris serio, intime que dediti, etiam arctissimas inter rei familiaris angustias, Ingenia sua percolere non desinunt. Hinc temperare mihi nequso, quia ea studiofissimi huius familiaris mei, quae mihi nota sunt, nominatoria vitae adjuncta, meritaque litteraria, paucis hicce non perstringam.

Editus est is in lucem in Saxonica Sedis Cibiniensis pago Szédd Anno 1745; unde etiam axioma suum nobilitare trahit. Impetravit autem a Carolo III. Hungariae Rege Nobilitatem familiæ suæ patruus IOANNES Liber Baro KLEIN, Episcopus Fogarasiensis. Humaniora, aliaque inferiora studia terminavit Balasfalvae. Inde Vienam missus ad Collegium Pazmanianum ibidem in Universitate Scientiis philosophicis, et theologicis lese expolivit, quibus solide, cumulateque imbutus, meruit promoveri pro Praefecto Studiorum ad supra memoratum Generale Graeco-Catholicum S. Barbaræ Seminarium, quo in munere constitutus, edidit praeclentes illas duas *Dissertationes latinas*, quae illi magnam aëffimationem, honoremque pepere. Prima erat: *Dissertatio Canonica de Matrimonio iuxta disciplinam Graecæ Orientalis Ecclesiae*. Vindobonae 1781. Secunda: *Dissertatio de Ieiunii Graecæ Orientalis Ecclesiae* ibidem 1782. — Insuper prius iam typis credita erant ab illo: *Elementa Linguae Daco-Romanæ, sive Valachicæ a me compieta* &c. ibidem 1780. — Vienna post plures annos Balasfalvam in Transilvaniam reversus, ab ATHANASIO REDNIK Episcopo creatus fuit iuxta ri-

tum Orientalis Ecclesiae Magnus Ecclesiarcha. Nunc a longiori tempore post diversa, laudabiliter abs se administrata publica munia; agit in Cathedrali Ecclesia Concionatorem Episcopalem. Superioribus annis totam *Sacram utriusque Testamenti Scripturam* in Valachicum Sermonem convertit, samque typis etiam Balasfalvensibus feliciter in folio excscribi fecit, quibus perinde valsum a se elucubratum codem sermone *Moralis Theologie* Volumen in 4-to excudi procuravit. Omnes bonae frugis Libri latini, et valachici, qui inde circiter a duabus decenniis ex Balasfalvensi Typographia in lucem prodierunt, illum fauorem, oblitetricatorem, correctorem, promotoremque agnoscunt. Habet plures quoque valachice a se dictas *Conciones impressas*; nonnullas etiam ineditas. Eadem lingua concionatam abs se *Logicam*, *Ethicam*, et *Jus Naturae* separatis evulgavit. — Sequuntur iam nunc Lucubrations eius, nondum editas, perfectae tamen, et absoluta ita, ut si typorum favor suffragaretur, confessim publici possent fieri iuris. Et quidem sequenti, ut sunt elaboratae, ordine:

- 1-o) *Brevis Notitia Historiae Valachorum ab origine gentis usque Seculum XVIII.*
- 2-o) *Dissertatio de Statu, et Politia Religiosorum, et Monachorum Orientalis Ecclesiae.*

Utrumque Opus latino idiomate est exaratum.

- 3-o) *Dictionarium Latino-Valachico-Hungarico Germanicum.* — Iam expetitur ad typos a Typographia Universitatis Pestanae Budensi! — cetera, quae sequuntur, Valachica sunt exarata lingua.

- 4-o) *Historia Valachorum, Transilvanorum, Transalpinorum, et Moldavorum cum rebus gestis Principum.*

- 5-0) *Historia Ecclesiastica Valachorum Transilvanorum.*
 6-0) *Historia Concilii Florentini.*
 7-0) *Praxis Confessorialis.*
 8-0) *Historia Ecclesiastica Universalis compendiose.*

Sequentia autem partim Latina, partim Graeca, et Gallica aliorum Opera, versa sunt per illum in Valachicum:

- 9-0) *Marmontelli Belizarius.*
 10-0) *Luciani de veris Narrationibus.*
 11-0) *Fleurii Abbatis Historiae Ecclesiasticae Secula priora IV.*
 12-0) *Segneri Instructio Poenitentis.*
 13-0) *Thomas a Kempis.*
 14-0) *S. Basili M. Homiliae, et Ascetica.*
 15-0) *S. Cyrilli Hierosolymitani Opera omnia.*
 16-0) *S. Dorothei Opera omnia.*
 17-0) *S. Bachomii Opera omnia.*
 18-0) *S. Ioannis Chrysostomi in Evangelium S. Ioannis Homiliae LXXXVIII. et aliiae Homiliae.*
 19-0) *S. Gregorii Nazianzeni aliquot Homiliae.*
 20-0) *S. Damasceni Historia Iosaphat, et Barlaam, et de Orthodoxa Fide Libri duo priores.*
 21-0) *SS. Ephiphani, Anasias, Ephrem, et Damasceni aliquot Homiliae.*
 22-0) *S. Climaci Liber ad Pastorem, et aliquot Sermones.*

Denique proprio marte adparatus:

23-0) *Peculiaris Tractatus Philosophico-Theologicus de Revelata Religione Christiana.*

Et haec ecce! ingenii, industriaeque monumenta unius sunt Graeco-Catholici hominis. Quid non, si in plurimum, latere volentum, conatus, operasque doctas inquireremus? pretiosi iterum, utilis, et admirandi detergeremus? Oggerat iam nunc quispiam effrons calumniator Monachos, aliosque Ritus nostri, et Gentis nostrae homines rudes, idiotas, otiosos, ignavos, hebetes, et inidoneos esse colendis Bonis Artibus, et Scientiis!! — — et ideo indignos aestimatione, favore, et gratia Regis, Procerum, et Patriae!! — —

(13) *Methodum Scholas Vernaculae Nationales, (a nova rectiore, politioreque Norma Normales etiam dictas) docendi, et regendi, Vienae didici, super quo studio meo, tale obtinui Testimonium:*

Endes unterschriebener bezeuge hiemit, dass der Wohlbehürdige Herr, GEORGIUS GABRIEL SINKAI, Basilianer aus der Fogarasienser Dioeces, nicht nur den Vorlesungen, welche in der hiesigen kaiserlichen königlichen Normalschule bei St. Anna über die Katechetik, und Methode sind gehalten worden, sehr fleissig beigewohnet, sondern derselbe hat sich auch bei dem mit ihm vorgenommenen Examens gezeuget, dass er dasjenige verstehe um das Amt eines Katecheten mit Nutzen zu bekleiden, und nach der kaiserlichen königlichen Schulverordnung vorgeschriebenen Lehrart zu Katechisiren. Zu Urkund dessen ist ihm gegenwärtiges Zeugniß unter der gewöhnlichen Fertigung ertheilet worden. Wien den 2. März 1780.

(14) Ibidem eodem tempore operam dedi Iuri Naturae, Publico Universali, Gentium, et Ecclesiastico. Ex desperditis Testimoniois reliquis, unicum sequens adhuc nuper adinveni, quod ita sonat:

Qui subscripti Praesentia, iisdem fidem facio, Reverendum, ac Doctissimum Dominum, GABRIELEM SINKAI, Collegii Graeci Convictorem, in primo ex Institutionibus Iuris Ecclesiastici Publici instituto Semestri Examine ea haustac Doctrinae Specimina dedisse, ut Eminentiae Notam, Laudemque fuerit promeritus. Quod igitur Testimonium pro facta militi Potestate dabam Viennae die 15-ta Martii 1780.

(LS) Ios. Pehem m. p. I. V. D.
S. C. R. A. M. a Consiliis
Regiminis, et Iuris Ecclesiastici Professor publ. ord.

(15) Celebris Scriptor, et Rerum Hungaricarum Collector, DANIEL CORNIDES, ipsemet me, praeter omnem spem, et opinationem meam, Viennae primum accessit, et saepius dein inviit, cui posteaquam omnia mea Manuscripta noscenda exhibuisse, maxime iis afficiebatur, quae de Cumania quedam illi vetustissima communicaveram. Atque abinde talis inter nos exorta est familiaritas, quam nonnisi praecox eius obitus solum dissolvere poterat. Luvit ille viciissim me subministrans variis rarioribus pro Lectione Libris, et Manuscriptis suis.

(16) Perinde de illustrata eruditissimis Commentaria Iuis universa Transilvania optime meritus, nobilissimus Historiographus, JOSEPHUS BENKO, multum me litterariis suis adminiculis adiuvavit, donec ob amplissima sua Merita propter bramat furem, et invidiam eorum, qui de Publi-

co bene mereri studentes, cane peius, et angue detestantur, pari mecum fato, et calamitati involutus non fuisset! —

(17) Fui quoque Viennae peculiaris meus Fautor, Protector, et Patronus Excell. D. IOSEPHUS GARAMPI, Archiepiscopus, Episcopus Montis Falisci, et Corneti, apud Augulissimam Caesareo-Regiam Aulam Vindobonensem eotum Nunciuss Apostolicus, mihi summa cum indulgentia, et benignitate liberum quovis tempore accessum praebens ad Bibliothecam Nunciaturae Apostolicæ, imo ipsæ ultro excutiens ad scopum meum, et materia per pertinentes Libros, et Manuscripta, corrumque liberrimam mihi concedens descriptionem, et usum.

(18) Excell. Ill. ac RR. D. IGNATIUS DARABANT, hodiernus Graeco Catholicus Episcopus Magnavaradinensis, tunc Monasterii Balasfalvensis SS. Trinitatis Ordinis S. Basilii M. Praepoflius, Episcopi Fogarasiensis Vicarius Generalis, et Causarum Auditor Generalis, pater, et nutritius meus dulcisissimus, sua auctoritate, et iudicio efficit, ut Romam Anno 1774. mitteret pro altioribus studiis; qui inde reversum me benignissime semper tractavit, et protexit, quin polies etiam, ubi nuncium vitae monasticæ millessem, constanti me gratia, auxilio, patrocinoque ad haec usque tempora fovere dignatus esset. Atque, ut cetera magna, et singularia in me eius beneficia nunc non attagam, dum munere Directoris innocenter exutus, aliquique gravioribus iniuriis lacesitus, et pluribus calamitatibus insons ob publica commoda per me fideliter promota, exagitatus fuisset, tunc me querelas meas iustissimas Throno Regio subfervore meditantem, et ob id Viennam A. 1796. ascendentem, non exoratus viginti Aureis inopem peregrinum sponte sua donavit. Haec, haec est vera Christiana, et Apostolica Charitas! succurr-

rere afflictis, et derelictis eo, quo maxime eagent, tempore. Tales ipse etiam Deus hilares Donorum datus diligit, et remuneratur; qui ut cenduplum Eidem pro me, alisque retribuat, dum vivam, exorare gratia, piusque non delinam.

- (19) *Principia Latinae Grammaticae ad usum Scholarum Valachico-Nationalium quibus propter maiorem incipientium Puerorum facilitatem adiecta est Valachica Lingua. Balasfalvatis typis Seminarii Dioecesani 1783. 8 vo pag. 184.* Eadem Hungarice, et Germanicae separatis ibidem edi curavi, adiecta Valachica ubique Lingua.
- (20) *Grammaticam Valachicam*, supra sub Nro 12. o redditam, a V. Cl. Samuele Kletta compilitam, additis novis pluribus Regulis, et Observationibus adauxi, in meliorem ordinem redegi, et Diologis aliquot locupletavi, ac tandem communibus meis, illius, et aliorum Seminarii S. Barbarae Alumnorum expensis typis etiam excudi curavi.
- (21) *Alphabeta Normatica* duo edidi, unum in Primariae Scholae Balasfalvenis, aliud vero in usum ceterarum Trivialium Transilvaniae Scholarum. Prior quatuor Linguis, utpote Latinae, Hungaricac, Germanicas, et Valachicas Litteris confabat: posterius Iolum Characteres Valachicos exhibebat. Utrobique Tabellas de Litteris, Syllabizatione, et Lectione ad amissim exactas continebantur.
- (22) Pie defunctus III, ac RR. D. Episcopus Fogarasiensis, PETRUS PAULUS ARON de BISZTRA, circa A. 1757. duos editit *Catechismos*. Ex his, Lingua Latina compositus, erat futhor, adeoque Clero Iuniori potius, quam Adolescentiae scholasticae destinatus. Alter rursum idiomate Valachico conscriptus, admodum brevis, et compendiosus, minus idoneus repertus est pro novis Scholaribus Normalibus Valachicis, Eapropter iussus sum talem novum *Catechismum* concionare, qui omni modo conformis esset recenti Normalium Scholarum

rum docendi Methodo; qualiter etiam illico adparavi, et qui nunc non tantum in hisce Scholis ubique praelegitur, verum ab iis etiam Clericis assidue teritur, qui Sacerdotio initiandi prius ex Doctrina Christiana ante Iuscepsos ordines rigorosum subire debent Examen. Parochis eiusm est magno fubsidio, dum passim ex eo neq; sponsos, et sponsas ante initum Matrimonii Sacramentum inserviant, et examinant.

(23) *Aritmeticam Valachicam*, quantum scio, ante me nemo in lucem protulit. Hanc ego systematice deduxi, et captui puerorum facillima, et clarissima methodo proposui.

(24) Duodecim sonorum spatio, quibus regundis per Magauum Transilvaniae Principatum Scholis Trivialibus Valachicis praeful, nunquam ab iis visitandis, emendandis, augendis, firmandisque desisti. Nec intermissae cursus meae, et conatus suo caruere successu. Et enim me urgente, et a gente ad tercentas usque excrevere. Salarium meum ordinarium erant universim Rhifloreni 300. In Visitaciones tamen annuas harum Scholarum factae itineris Expensae titulo Diurnorum refundebantur mihi e communis Nationalium Scholarum fundo. Regnante Augg. IOSEPHO II. Imp. et Rege Apost. ter successive omnes, et singulæ Valachicas Scholaris Nationales adactus sum villare, et de earum statu, progressu, ac institutionibus officiosam praesentare Informationem. Quid denique pro harum incrempto, stabilitate, et flore praefliterim, duo sequentia attestabuntur Documenta.

Primum est Supremi Inspectoris omnium in Transilvania Nationalium et Romano- et Graeco-Catholicarum Scholarum sequens:

Exhibitorem praesentium, Dominum Georgium Sinkai, Scholarum Nationalium Graeci Ritus unitarum Directorem, a tempore, quo

hocce Scholarum Institutum viget, omnibus Officiis sui partibus non minori studio, quam dexteritate satisfecisse omnibusque viribus ad laborasse, ut inter suae Nationis Juventutem Ingenii, Morumque Cultura, sanioresque de Officiis civicis Notiones propagentur, requisitus adtestor. Cibinii die 19. Augusti 1792.

I. Lethenfeld m. p.
(LS) Scholarum Nationalium
primarius Inspector.

Secundum est Cleri Graeco-Catholici Dioecesani Fogaraensis tale:

Nos almae Dioeceseos Fogaraensis Archidiaconi Graeco-Catholici ubi conveniremus ad praefustum Sacratissimo Imperatori, et Principi, Domino FRANCISCO II. Domino Nostro Clementissimo, Fidelitatis Homagium, Generofus Georgius Sinkai, Scholarum Nationalium Graeco-Catholicarum in Magno hoc Transsilvaniae Principatu Director, Nos demille requisiuit, ut sibi Testimonium quoddam super Meritis, quae in erigendo, dirigendoque Scholas posuit, benebole impertiremur; cuius petitioni deferentes testamur, eum iam inde ab exordio erectarum in hac Dioecesi Scholarum Nationalium sedulo adlaborasse, ut Litteratura, Ingeniique Cultura, in Juventute magis, ac magis plautetur, et propagetur, et quo scopum hunc adsequatur, praeter quod Candidatos ad Magisterium omni cum Sedulitate instruxerit, Scholaras quoque dum, et quando ab Excelso Regio Gubernio iussus est, ita visitasse, ut nullis un-

quam Fatiglis, quid quod saepe ne propriae quidem Valetudini pepercera.

Quo vero Zelum hunc suum in Emolumen-
tum Nationis, et Publici magis contestaretur,
complures Libellos Normales in publicam Ju-
ventutis utilitatem partim ex germanico idio-
mate in Valachicum vertisse, partim proprio
favore, ac labore in lucem publicam edidisse.
Cuius Zelum, seduloque impensum in publicum
Juventutis Scholasticae Emolumentum Laborem
condigne respicientes, dignum eum censemus,
quo Fatigorum suorum pro Publico exantato-
rum Meritum in condignam Reflexionem su-
matur, et eorum, quorum opera in promovenda
sua Fortuna uti vellet, singularem Recom-
mendationem praesentis Testimonii Nostri vi-
gore promereatur. Dabatur e Congregatione
Dioecesorum Archidiaconorum Balasfalvac
18-va Xbris 1792.

Per
Demetrium Kázán m. p.
Notarium Generalem Cleri
Graeco-Catholici Fogara-
ensis.

(24) Ab obitu Augg. JOSEPHI II. audaciores red-
diti hostes Nationalium Scholarum, per diversos
occultos gyros me eosque insontem suffocarunt, donec etiam eeu perniciosorum quorundam
efficitorum Germanicorum principiorum falso a-
ctuum reum praegello Directoris muicre non exu-
erunt. Sic a Fortuna fere derelectus, retraxi me
sub alas faventissimi mihi Transsilvaniae Magna-
tis, ill. D. Daniellis Comitis Vasi de Orze. Ca-
merarii Regii, Confortisque eius ill. D. Clares

Szerentui. In aula eorum integro sexennio moratus, tres eorundem filios Comites, Thomam, Ioannem, et Georgium, e quibus Transilvania magna speranda habet fulera, Bonis Artibus, et Scientiis instituti; praeterea in Bonis illorum Oeconomiae curam gesi, et ab Officialibus rationes exegi: quibus rebus factum est, ut Studia mea privata leponere, culturamque mei litterariam tuisper negligere debuerim.

(25) *Historiae Daco-Romanae, five Valachicæ tantis a me olim curis, studiis, vigillis, adparatibus que consignatae, oblivisci non poteram. Ac ideo ubi nominatorum trium iuvenum Comitum sexenalem Educationem, Institutionemque terminasse, gratiis solennibus actis, Aulam eorum deserui, meque in Hungariam Magno-Varadinum contuli; inde opportunam adoperiens occasionem Pestinum, Budamque petendi, ibique pro eiusdem plenitudine, et perfectione tam ex Grammatophylacio Diplomatico - Historico Kovachichiano Budensi, quam et ex Pestana Reginicolaru Bibliotheca Széchenyiana, si qua forte adhuc bona fortuna nauicisci possem, comparandi Subsidia, Additamentaque. Ut hactenus vero a me ea est condita, tria iam valissima, aliquot centenas philicas complexa, explet in folio Volumina.*

(24) *Magno-Varadinum adveniens a veterano Patrone, et Protectore meo, Excell. D. Praesule IGNATIO DARABANTH admodum grato, benignoque sum exceptus animo: hospitali eius Mensae quotidie adsidere iussus, hospitium illico accipi in eius Tusculano suburbano amoenissimo, unde hancce scribo Elegiam.*

(25) *Post deromptum meum Suae Episcopali Excel- lentiæ humillimum Obsequiosum Cultum, sacra- que Dexteræ defixum Osculum, princeps cura fuit mihi, et obligatio RR. DD. Graeco-Catholi- cos Canonicos salutandi, quos omnes incolumes, mihique, ut olim, ita nunc addictissimos compa-*

ri; quin, quod gratus, observansque debita cum gratitudine, et gratiarum actions recolere debeo: ex iis nonnulli, utpote: RR. DD. Samuel Vul- can, Josephus Szilgyi, Simeon Branc, Joannes Korneli, et Nicolaus Vitez, me poslea Budam abeuntem gratuitis pecuniariiis Donis una cum laudato munificentissimo Praesule suo liberaliter sublevarunt, et resoverunt. Hic trimelte fere e- xigens, dum curiosus in nostrorum hominum Oc- cupationes litterarias inquirerem, en! laetus com- perি RR. D. SAMUELUM VULCAN, Lectorem, et Canonicum, ac Vicarium in Spiritualibus E- piscopalem, et Causarum Auditorem Generalem, Virum omnigena Eruditione Ornatisissimum, et Hu- manissimum, habere ad typos paratum unum Vo- lumen elaboratisissimum *Dogmatico - Moralium Concionum Valachicarum.* — Saepius invisi RR. D. GEORGIUM FARKAS, Archi-Presbyterum, seu Praepositum Maioren, et Canonicum, eu- demque semper legentem, scribentemque depre- hendi. Quaerebam, cui rei operam daret? re- posuit se nunc distineri concinnando lingua Vala- chica in usum Parochorum *Commentario, seu In- terpretationi Psalmorum Davidicorum.* Tum in medium derompta reliqua Opera sua iam perfe- cta, typos praestolantia, quae sunt sequentia:

1-0) *Universa Veteris, et Novi Testamenti Historia Ecclesiastica, inde a Creatione Mundi, usque exitum Seculi XVIII. inclusive. Vasta duo Volumina in folio. Opus Originale Valachicum.*

2-0) *Commentarius in totum Novum Testa- mentum pro usu Parochorum. Opus aequi- Valachicum, vastum Volumen in folio, ex opti- mis, probatissimisque Interpretibus conflatum.*

3-0) *Dissertatio latina de Cyclo Paschali, in qua, praeter multa alia perquam utilia, et*

critica decisa, ostenditur, evinciturque Calendarium Gregorianum rationabiliter praeferi debere Iuliano. Opusculum in Ms-to XII. Constanſ philiris.

Iam, quae, queso, his aptiora, meliora, salubriora, et efficaciora esse possunt Praefidia Clerum, Populumque Valachicum desertum, et incultum desideratis opportunis Humanitatis, et Christianitatis Principiis, Dogmatibusque imbuendi, percolandi, et politiorem reddendi? si illa typis publicis excuderentur, et legenda, usurpandaque utriusque benefice concederentur! — — An non sacra etiam *Unio* ocyus acceleraretur Lectione horum subsecuta convictis de Veritate tot milium Redium Animis! — — Librorum Lectio certissimum exigit semper propagandae, conservandaeque Religionis Adminiculum! — —

(16) Oremus eius visendae, consulendaque mihi iam dudum moverunt Celeberrimi Martini Georgii Kovachich *Vestigia Comitiorum*, apud Hungaros ab exordio Regni eorum in Pannonia usque ad hodiernum Diem celebratorum. Budae 1790. in quibus pag. 500. recitantur eousque inedita Ludovici II. Hung. Regis Regales, ad Ioannem de Zapolya, Transilvaniae Vaivodam Buda A. 1518. datae, ex huius Eruditissimi, mihique Amicissimi Viri Horum Hungaricarum Rariorum Collectione exscriptae.

(27) Ex supra laudato RR. D. *Samuele Vulcan*, qui tunc Leopoli in Regio Generali Graeco-Catholico Seminario Vice-Rectoris munere defungebatur, intellexi cum A. 1789. pro quadam Altiorum Studiorum Cathedra Zumosciensi in Universitate Leopoliensi Concursu Litterarum summa cum approbatione, et aplausu perfecisse.

His Notis amplificatam, dictatamque ad me misit hancce Elegiam doctissimus SINKAIUS, quarum haec omnium postrema cum mihi non fa-

tis dilucida visa fuisset, petii rem hanc totam clarius, aperiisque mihi exponi ab ipso fravissimo Familiari meo, Cl. MICHAELLE TERTINA, a quo tale accepi, ut sequitur, Responsum:

Ita est, Amico! ego, terminato in *Universitate nostra Peßana* universae Theologiae Curtu, Mense Maio Anni 1789. in Regia Scientiarum Universitate Loopolitana, quae in Regno Galicie, iuribus Hungaricae Coronae obnoxio, floret, pro *Aestheticæ*, et *Philologicæ* Cathedra nova, quam in Regium Zamoscensem Lycoeum affluiro scholastico Anno inducendam Avgg. JOSEPHUS II. Imp. et Rex Apoll. clementer decreverat, Concursum Litterarum, seu *Examen Rigorosum* tam scripto, quam ore tenus coram universa Facultate Philosophica adeo feliciter subivi, ut tam ab Ea, quam et Excelso Gubernio Galliciano pree omnibus aliis concurrentibus Corrivalibus primo reliquos inter Candidatos loco, accende peculiari utriusque Commendatione, (uii Excelsæ Caerco-Regiae Aulicæ Studiorum Commissionis Viennensis, Suæ Sacratissimæ Maiestati pro Confirmatōne exhibita, *Acta commonfratant*) proponi, praeferenterque commendari meruerim. Vtique damnatus tunc omnipotente fuisse, nisi propter alias quoque novas Cathedras, et reliquas recentes litterarias Definitiones, in illud idem Lycoeum simul inducendas, longius protracta, huius quoque Cathedras Inauguratio, iunctim una retardata exigitus usque insperatam repentinam lectuofissimam prælaudati Monarchæ Mortem, qua subsecuta, et huius, et aliarum decretarum plurium novarum Cathedrarum Inductio penitus dein emanit, restricto e triennio ad biennium in eodem Regio Zamoscensem Lycoeo totius Philosophiae Cursu more Academiarum Hungaricarum. Et haec illa sperata, affecurataque etiam Promotio mea fuerat, cuius didita per Patriam fama Amicus meus dulcisimus, Barótiensis DAVID

SZABÓ, tunc in Regiae Caffoviensis Academias Archi-Gymnasio Humaniorum Litterarum Professor Primarius, mihi solenni Hungarico de hac Fortuna adplausit Carmine, quod *Operum eius Poeticorum Hungaricorum, Comáromi A. 1804.* imprefforum, Tomulo III. pag. 146. legi potest, Idem egit Celeberrimus, meique amantissimus, IOANNES CHRYSOSTOMUS HANNULIK, qui laetabulanda et congratulatoria Senſa sua eleganti explicuit Oda, quae in novis Eius *Lyricorum Libris*, qui hic proxime sub prelo sudabunt, suo loco lucem videbit publicam. Super memorato autem Concurso Litterario, seu Examine Rigoroso ab eadem Inclita Facultate Philosophica Leopoliensi, eiusdem maiori Sigillo munium, tale, postmodum pro perenni memoria expeditum, adeptus sum Testimonium:

Endes gefertigter bezeuge, daß Herr Michael Tertina dem im Mai des 1789 labores aus den schönen Wissenschaften an hiesiger Universität abgehaltenen Konkurse sich unterzogen, und seiner Gründlichkeit, Deutlichkeit, Vollständigkeit, Ordnung, Belesenheit, seines vortrefflichen Aufsazes, und bewunderwürdigen Gedächtnisses, seiner Erudition, und grossen Reichthumes an Quellen, erstaunlichen Bücherkenntniß, und überhaupt seltner soliden Kentnisse wegen, wie die bei der Fakultät vorfindigen Note den Herrn Professoren, voraus dieses Zeugnis wörtlich ge-

nomenen ist, ausweisen, aller Anempfelung, und alles Beifalles worth geachtet worden. Lemberg den 11. März 1790.

(LS) HANN, der Weltweisheit Doktor, der schönen Wissenschaften öf. ord. Lehrer, und der Philosoph. Fakultät zeit. Dekan, und Direktor. m. p.

Præsentem Copiam suo Originali in omnibus conformem esse testor. Signat. M-Varadini 1-a Novembris 1803.

(LS) Lucas Mitsky m. p.
Regiae Districtualis Studiorum Directionis M-Varadinensis Actuarius.